

Wat betekent het gerechtvaardigd te worden voor God?

Harry A. Ironside (1871-1951), <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=16149>
Uit dr. Ironside's boek *Great Words of the Gospel*, hoofdstuk 4; LHT, 26-9-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

“Laat het u dan bekend zijn, mannenbroeders, dat door Hem aan u **vergeving van de zonden** verkondigd wordt ³⁹ en dat ieder die gelooft, door Hem **gerechtvaardigd** wordt van alles waarvan u door de wet van Mozes niet gerechtvaardigd kon worden” (Handelingen 13:38-39).

H.A. Ironside

Rechtvaardiging! Het is een groot woord, en heel vaak missen mensen de ware betekenis ervan. Wat betekent het gerechtvaardigd te zijn? **Het is gezuiverd te zijn van alle blaam**, bevrijd te zijn van elke tenlastelegging. Het is een vonnis van de rechtbank ten voordele van de beschuldigde. De beschuldigde staat daar, beschuldigd van bepaalde dingen; het bewijs is hem gunstig en de jury brengt het verdict van “Niet schuldig”. De man is gerechtvaardigd.

Zie iets opmerkelijks in bovenstaande twee verzen. We hebben twee dingen hier, die God doet voor de gelovige zondaar, die geen mens zou kunnen doen voor iemand anders. Men kan geen mens vergeving schenken (misdaden niet aanrekenen) en hem tegelijk rechtvaardigen (van blaam zuiveren). Als u hem vergeeft, dan kan hij niet gerechtvaardigd worden. Hij moet schuldig zijn, en dan is er iets om te vergeven. Aan de andere kant, als u hem rechtvaardigt, dan hoeft u hem niet te vergeven.

Veronderstel, bijvoorbeeld, dat iemand beschuldigd is van een zekere misdaad, en nadat alles werd gehoord, zegt de jury: “Niet schuldig”, en de rechter verklaart hem vrij. Als die man uit de rechtszaal komt, zegt een vriend tegen hem: “Dat was vriendelijk van de rechter u te vergeven, niet?” De man antwoordt: “Hij vergaf me niet; ik had zijn vergiffenis niet nodig. Ik werd gerechtvaardigd; het was bewezen dat ik niet schuldig was en dus moest mij niets vergeven worden”.

Onze rechtschappen God kan niet bedrogen worden

Uiteraard, menselijke rechters maken soms een fout. Er is het verhaal van de man die gearresteerd werd, beschuldigd voor het stelen van een gouden horloge. Nadat alle bewijzen van de klagende benadeelde gehoord waren, keek de rechter neer op de beschuldigde en zei: “Het vonnis van dit hof is: acquittal” (Engels juridisch woord voor “vrijpraak”).

De man leunde voorwaarts en zei: “Wat hebt u gezegd, edelachtbare?”

“Ik zei, het vonnis van het hof is acquittal”.

De man keek verward en zei tot de rechter: “Ik weet niet wat acquittal betekent”.

“Wel” verklaarde de rechter: “Ik bedoel dat u acquitted bent”.

“Edelachtbare, betekent dit dat ik het horloge moet teruggeven?”

U ziet, de man was schuldig, maar de rechter zelf was bedrogen. Maar God wordt nooit bedrogen. Hij kent elke zonden waarvoor u en ik schuldig staan – zonden van gedachten, zonden van woorden, zonden van daden, en daaraan toegevoegd zonden van verzuim. Het verzuimen dingen te doen waarvan we weten dat we ze moeten doen is even zondig als het plegen van boze daden. En God weet er alles van, “Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God” (Romeinen 3:23). “Er is immers geen mens die niet zondigt” (1 Koningen 8:46).

Maar God doet twee dingen: zonden vergeven en de zondaar rechtvaardigen; hem zuiveren van elke blaam, wanneer hij zijn vertrouwen stelt in Gods Zoon, onze Heer Jezus Christus. U zou dat voor niemand kunnen doen, maar God kan en doet het omdat de Heer Jezus Christus, in oneindige genade, besloot onze plaats in te nemen, om het oordeel te dragen dat onze zonden verdienden, zodat wanneer we tot God komen en onze zonden belijden, tegenover al die zonden het volbrachte werk staat van de Heer Jezus Christus. En op die basis zegt God: “Ik vergeef deze man, en accepteer hem alsof hij nooit had gezondigd. Ik reken hem als rechtvaardig, en rechtvaardig hem tenvolle en compleet”. Dat is de betekenis van rechtvaardiging.

Rechtvaardiging biedt een nieuwe status

U die zich recent toevertrouwd hebt aan de Redder, ik vraag me af of u zich realiseert dat op het moment dat u zich aan Hem toevertrouwd, op dat eigenste ogenblik, God u een nieuwe status gaf. U staat nu voor Hem alsof u nooit had gezondigd. U zegt: “Maar ik kan mijn zonden niet vergeten. Ze doemen voor me op wanneer ik ’s nachts in mijn bed lig; ook wanneer ik bid, en zelfs overdag komen ze op. Er zijn zoveel dingen waarvan ik wens dat ze nooit gebeurd zijn, en soms vraag ik me daarom af of ze wel echt vergeven zijn”.

Laat mij u verzekeren, als u zich werkelijk toevertrouwd hebt aan Christus, zijn ze niet enkel vergeven, maar ook vergeten. God zegt: “Want Ik zal ... aan hun zonden en hun wetteloos gedrag beslist niet meer denken” (Hebreeën 8:12). En als God er niet meer aan denkt, dan mag u wel zeggen: “Ook ik wil er niet meer aan denken, en zeggen met Paulus: “maar één ding doe ik: **vergetend** wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus” (Filippenzen 3:14).

God Zelf is de auteur van onze rechtvaardiging. We lezen in de brief aan de Romeinen:

“Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt” (Romeinen 8:33).

Wij zijn gerechtvaardigd door God, de bron ervan. Het is Hij die deze vraag heeft opgenomen en er compleet voor gegaan is, en Hij zegt: “Nu ben Ik voldaan als gerechtvaardigd te erkennen de mens die zich aan Mijn Zoon toevertrouwt”.

Een waarlijk slechte en verdorven zondaar

Enkele jaren geleden predikte een vriend van mij in een zekere plaats, en op een dag kwam iemand naar hem en zei: “Zou u kunnen komen en zien naar een vrouw die erg ziek is? Wij vrezen dat zij stervende is. Zij is bezorgd over haar ziel en lijkt de weg niet goed te begrijpen”. Uiteraard ging hij daar graag naartoe, zoals eenieder van ons zou doen onder zulke omstandigheden. Toen hij de kamer binnenkwam en naast het bed ging zitten, zei de vrouw: “Zeg me, wat is noodzakelijk opdat mijn ziel zou gered en mijn zonden vergeven zouden worden?” Hij vertelde haar het oude verhaal, het verhaal van het Kruis. Hij vertelde haar: “God bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren” (Romeinen 5:8). Hij vertelde haar hoe, hangend aan dat Kruis, in die afschuwelijke uren van duisternis, onze Heer Jezus als plaatsvervanger voor zondaars, de beker dronk van de toorn die wij verdienden, om God een volle voldoening te schenken voor de onrechtvaardigheid; en nu kan God iedereen rechtvaardigen die in Hem gelooft Die Hij opwekte uit de doden.

Toen hij eindigde, zei ze: “O ja, ik weet het, ik begrijp dat allemaal, maar ik zie niet hoe ik kan weten dat mijn zonden zijn vergeven”. En zo, erg geduldig, ging hij over naar hetzelfde verhaal, maar trachtte het in een enigszins ander licht te stellen. Hij vertelde haar dat het de Heer Jezus was die het ene grote offer was voor zonde, dat Hij Zichzelf offerde voor onze zonden; dat Hij zonde gemaakt werd voor ons, “Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem” (2 Korinthiërs 5:21). En toen hij geëindigd had, zei ze: “Ja, ik begrijp dat, maar is dat alles wat vereist is?”

De evangelist sprong op van zijn stoel. Hij was van nature een nogal opvliegend man, en soms kwam het vuur eruit zelfs nadat hij een christen werd. Hij zei op een toon die de kamer deed daveren: “U boze vrouw!”

En zij, die daar zo ziek lag, was aan het schrikken gebracht, en zei tot hem: “O, waarom spreekt u zo op deze manier?”

“U boze vrouw, u onbeschaamde vrouw! U vraagt me wat noodzakelijk is opdat u mocht gered worden. Ik vertel u hoe God de hemel deed failliet gaan om uw schuldige ziel te redden. Ik vertel u hoe Hij Zijn eigen Zoon heeft gezonden om Zijn leven te geven voor u. Ik vertel u hoe Hij werd verlaten door God op dat hout, en u hebt de onbeschaamdheid om op te kijken naar het gelaat van God en te zeggen: ‘Is dat alles?’ Wat wilt u dan meer? Het is alles wat God Zelf kon geven”.

Zij barstte in tranen en riep uit: “O, ik begrijp. Ik realiseerde me niet wat ik zei. O, ik dank God voor wat Hij heeft gedaan. Het is genoegzaam! Als het genoeg is voor God, dan is het zeker genoeg voor mij!”

Zelfs de slechten kunnen gerechtvaardigd worden

O, dat is het! De Heer Jezus Christus gaf Zichzelf. Hij hield van mij, en gaf Zichzelf voor mij.

God zond Hem. God zag u en mij in onze diepe nood, en zond Hem om voor ons te sterven, en nu is het God die bozen rechtvaardigt. God rechtvaardigt de godvruchtigen, de goeden, de zuiveren, de nobelen? Nee, God rechtvaardigt de arme, verloren zondaars wanneer “die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft, Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging” (Romeinen 4:24-25). Het is ons geloof in het Woord van God en het werk van Christus dat gerekend wordt voor onze rechtvaardiging. Lees Romeinen 4:5: “Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid”. De basis ervan wordt gegeven in Romeinen 5:9, waar we lezen vanaf vers 8: “God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn”.

Wij die geloven zijn nu gerechtvaardigd. Het is niet zo dat wij, zoals sommigen het stellen, een goede hoop op redding hebben, dat we mogen hopen dat wij uiteindelijk zullen gerechtvaardigd worden, dat we mogen hopen dat op de oordeelsdag alles in orde zal komen; nee, wij zijn NU gerechtvaardigd – elke gelovige in Christus.

O, zoveel van onze lofzangen werden geschreven door mensen die geen volle verzekering hadden van redding, en zij drukten zo vaak het verlangen uit dat zij mochten gereinigd en gerechtvaardigd worden. Hoevele echte gelovige zingen: “Was me en ik zal witter zijn dan sneeuw!” En toch is iedereen die waarlijk geloofd heeft in de Heer Jezus reeds gewassen, wit gemaakt door het bloed van de Heer Jezus, gerechtvaardigd door God.

Wat is de basis voor rechtvaardiging?

Zijn bloed! Het is om wat Hij deed. Het is wegens het bloed – het storten van Zijn kostbaar bloed; het is het overgeven van Zijn leven. Het is Zijn leven voor dat van ons; Zijn heilig, vlekkeloos leven tegenover onze zondige, boze levens. De Zoon van God hield van mij, en gaf Zichzelf voor mij.

Iemand zou kunnen zeggen: “Wel, ik begrijp niet wat u bedoelt. U spreekt over rechtvaardiging door bloed. In welke zin zou iemand gerechtvaardigd en gereinigd kunnen worden door bloed?” Laat me u een illustratie geven:

In de staat Washington, in de tijd van de Eerste Wereldoorlog, kropen vier of vijf veroordeelden over de muur van de gevangenis en ontvluchtten. Na een aantal weken werden ze ingerekend, behalve één die nooit werd gelokaliseerd.

Hij was in staat weg te komen, en uiteindelijk, onder een valse naam, sloot hij aan bij het leger. Na een periode van opleiding, werd hij naar Frankrijk gestuurd. Op een dag echter, werden nog enkele

anderen op die missie gezet, en één van dezen keek naar deze man en zei: “Ik herinner me hem. Ik kende hem in de staat Washington, jaren geleden. Dat is zo-en-zo. Hij gebruikt niet zijn juiste naam. Ik herinner me hem toen hij veroordeeld werd tot gevangenschap voor inbraak”.

Hij ging naar de officier van dienst en vertelde hem wat hij wist over de man. De officier op zijn beurt schreef een brief naar het Oorlogsdepartement en vroeg: “Wat moet ik doen met deze man? Hij is een ontvluchte veroordeelde. Washington antwoordde dat hij zou terug gezonden worden naar Amerika, als een gevangene. Maar ondertussen gebeurde er iets wat dit onmogelijk maakte

De waarde van het bloed van een mens

Op een avond werden een aantal mannen gevraagd voor een erg gevaarlijke opdracht, en de kapitein zei: “Ik ga niet enig man vragen om te doen wat ik u ga vertellen, maar ik hoop dat sommigen van u zich opgeven als vrijwilliger. Ik wil enkele mannen om in het donker verder te kruipen over het niemandsland om uit te vissen wat de vijand van plan is te doen. Het is een erg gevaarlijke onderneming – het kan zijn dat u niet kan terugkeren – dus wijs ik niemand van u aan, maar wil vragen voor vrijwilligers”.

Vier mannen stonden recht, en onder hen bevond zich deze veroordeelde. Onder bescherming van de duisternis kropen zij naar niemandsland. Daar vielen granaten rondom hen heen, maar drie van hen kwamen er veilig door. De vierde man, de veroordeelde was tot de vijand doorgedrongen en verzekerde zich van de nodige informatie, maar toen hij terugkeerde viel een granaat vlak bij hem en hij werd gedood. Zij brachten zijn verhakkelde lichaam terug en toen de officier een antwoord van Washington kreeg, om de man als gevangene terug te sturen, schreef de officier terug: “Hij heeft zijn misdaden gewassen in zijn eigen bloed”. Hij had zichzelf gegeven, hij had zijn leven gegeven, en het geven van zijn leven waste zijn misdaad jegens de overheid weg, alhoewel dat niet de kwestie raakt van zijn zonden jegens God

Rechtvaardiging wordt vrij, kosteloos, gegeven

De Heer Jezus Christus was absoluut zonder overtreding. Hij was de heilige Zoon van God, maar Hij zag naar ons arme zondaars in onze diepe nood en Hij nam onze plaats in voor het oordeel. Hij ging naar het kruis en Hij droeg wat wij als zondaars verdienden. Hij gaf Zijn leven af door het storten van Zijn kostbare bloed, en wanneer wij Hem ontvangen, kunnen we zeggen dat Hij onze zonden heeft afgewassen in dit kostbare bloed. Hij had geen zonden van Zichzelf waarvoor Hij zou moeten sterven. Hij was daar voor onze zonden.

O, waarom was Hij daar als de Drager van zonde,
Als op Jezus uw schuld niet was gelegd?
O, waarom vloeide uit Zijn zijde het zonde-reinigende bloed,
Als Zijn sterven uw schuld niet heeft betaald?¹

Hij nam uw plaats in. Hebt u zich aan Hem toevertrouwd? Geloof u Gods zekere belofte? Als u dat hebt gedaan, dan bent u gerechtvaardigd door Zijn bloed.

“Wel”, zegt u, “op welk principe rechtvaardigt God aldus? Romeinen 3 vertelt ons:

“Want allen hebben gezondigd ... en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus” (Romeinen 3:23-24).

God rechtvaardigt mensen door genade, niet wegens verdienste. U en ik hebben geen verdienste. Alles is tegen ons. Tekortkomingen hebben wij, en geen verdienste om ons te verdedigen. Maar nu zegt God in genade: “Ik sta gereed om die man op te nemen en hem te redden, als hij maar Mijn Zoon wil ontvangen en belijden als zijn Heer”. Het is zo moeilijk voor mensen dit te begrijpen. Mensen blijken altijd het idee te hebben dat zij iets moeten doen om Gods genade te verdienen. Het zou geen genade zijn als het moet verdiend worden. Genade is onverdiende gunst, en het is een gunst voor hen die juist het tegenovergestelde verdiend hebben. Dat is genade

¹ Rijm weggefallen door de vertaling.

Genade voor onwaardigen

Veronderstel, bij illustratie, dat mijn zonen nog schooljongens zijn, en er is een jeugdige pestkop in de buurt, die een van mijn zoons aanvalt en hem neerslaat en zijn boeken en zijn lunchpakket steelt. Wanneer ik naar hem toe ga om hem te spreken, keert deze bullebak zich tegen mij en werpt bovendien een van mijn ramen stuk. Ik zou het recht hebben om naar de politie te gaan en hem te laten arresteren, met de aanklacht van slagen en vernielingen. Maar stel, dat ik inplaats daarvan wacht. Op een koude winterdag zie ik die jonge bullebak terug, en zie hem in de sneeuw vallen. Ik loop naar hem toe. Ik kwam te weten dat hij niemand heeft die voor hem zorgt. Hij is een wees, en heeft geen vader of moeder om voor hem te zorgen. Ik zag hem wankelen en vallen wegens ondervoeding, hij was zo zwak. Als hij me ziet komen, kruipt hij recht op zijn voeten en tracht weg te lopen. Maar hij kan dat niet want ik grijp zijn arm vast. Hij kijkt naar me op en zegt: ik zal het nooit meer doen, laat me nu gaan”. Maar ik zeg: “Je hoeft niet weg te gaan”. Ik breng hem mee naar mijn eigen huis, in de warmte; ik voed hem en geef hem kleren die behoren tot een van mijn zonen. Ik zorg voor hem en toon hem alle vriendelijkheid. Hij kan dat niet begrijpen, maar zijn hart is gewonnen. Dit is genade. Hij verdiende echter het tegenovergestelde, niet?

Genade is gunst betoond aan de onwaardigen. Als mensen het zouden verdienen, dan zou het geen gunst zijn; en zo kan u niet Gods redding verdienen. Vaak als ik iemand zeg: “Ik hoop dat u onderweg bent naar de hemel”, ontvang ik het antwoord: “Wel, ik doe mijn best om daar te geraken”. Het is echter geen kwestie van uw best te doen. Het is een kwestie van het ontvangen van Gods genade zoals gemanifesteerd in Christus Jezus.

Hoe goed zou een mens moeten zijn om in de hemel te komen?

Ik was getroffen door een voorval dat ik onze vriend dr. L. S. Chafer² hoorde vertellen. Hij reed per trein van Kansas City zuidelijk naar Dallas. Zij naderden Fort Worth [kort bij Dallas] toen hij zich realiseerde dat hij geen woord had gesproken met de slaapwagonbediende over zijn ziel. Hij trachtte altijd met hen te spreken die hem bedienen in restaurants, hotels, en treinen. Dus ging hij op zoek naar de bediende en vond hem bij het poetsen van de laatste schoenen. Hij zat daar naast hem en ik zei: “Mag ik u een vraag stellen?”

“Ja meneer”, antwoordde hij, “wat is uw vraag?”

Zo dan stelde dr. Chafer hem: “Hoe goed moet een mens zijn om in de hemel te komen?”

“Wel, ik kan u niet vertellen hoe goed een mens moet zijn, maar ik weet dat hij wel erg goed moet zijn”, antwoordde hij.

“Verwacht u ooit om naar de hemel te gaan?”

“Ik weet het niet. Ik heb opgegeven te trachten. Ik heb een lange tijd geprobeerd en geprobeerd, maar ik vrees dat ik het nooit zal maken”.

Toen vroeg dr. Chafer de man: “Waar checkt u in, in Kansas City of Fort Worth?”

“Ik moet inchecken in het Pullman office in Fort Worth, een half uur nadat de trein aankomt”.

“O, ik zie”, zei dr. Chafer. “Deze trein is normaal om 8 uur stipt in Fort Worth, en u moet inchecken om 8 uur 30. Wel we zijn nu laat, we zullen nooit op tijd aankomen. Bent u niet bang dat u deze ochtend te laat zult zijn? Denkt u niet dat u beter afstapt aan de volgende stopplaats en dan te voet verder loopt naar Fort Worth?”

De bediende keek naar hem en zei: “Waarom meneer, houd u me voor de gek? Ik kan nooit zo snel lopen; ik dan beter op deze trein te blijven. Ik vertrouw de man die de trein bestuurt om me daar te brengen”.

En dr. Chafer zei: “Dat is exact de manier waarop ik naar de hemel ga. ‘Zo hangt het dan niet af van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt’ [Romeinen 9:16]”,

² Zie: http://en.wikipedia.org/wiki/Lewis_Sperry_Chafer, 1871-1952.

en ik vertrouw Hem die de Evangelietrein bestuurt, de Heer Jezus Christus, en Hij zal me daar brengen. Ik zou daar nooit kunnen komen door enige goedheid van mezelf”.

De bediende keek hem met verwondering aan en zei: “Vertel me daar wat meer over. Ik heb zoiets nog niet gehoord”. Dr. Chafer verklaarde hem de weg naar de redding, en gaf hem een klein boekje en een Evangelie.

Ongeveer zes maanden later reed dr. Chafer opnieuw van Kansas City naar Dallas, en opnieuw kwam dezelfde gedachte bij hem op dat hij de slaapwagonbediende moest spreken. Toen hij hem vond, stelde hij hem dezelfde vraag: “Hoe goed moet een mens zijn om in de hemel te komen?”

De bediende grinnikte: “U zal me daarmee geen tweemaal vangen. U bent de man die me die vraag stelde zes maanden geleden. Wel, ik zocht al die Schriftplaatsen op die u me toonde, en ik vertel u meneer, ik vond dat er niets was dat ik ooit zou kunnen doen om in de hemel te komen, ongeacht hoe goed ik mijn best zou doen, en dus vertrouw ik Hem die van me houdt en voor me stierf, en ik vertel anderen over Hem, en ik weet dat mijn ziel gered is”. Wel, dat is het: “en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus” [Romeinen 3:24].

Maar hoe maakt u zich dat eigen?

Op welke manier wordt redding toegepast op u, individueel? We lezen Romeinen 5:1: “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus”. Gerechtvaardigd door geloof!

Geloof is God geloven en geen vragen te stellen. Het is God op Zijn Woord nemen. God zegt: “Ik heb genoegdoening verkregen door het werk dat Mijn Zoon heeft gedaan. Wegens dat werk, wekte ik Hem uit de doden op, en nu biedt Ik elke arme zondaar aan hem te rechtvaardigen die tot Mij komt in de naam van Mijn Zoon en die zich aan Hem toevertrouwt”. Als u bent gekomen, dan hebt u het recht om te zeggen: “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus”. Hebt u dit gezegd? Indien niet, zeg het dan nu. “Dicht bij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord van het geloof, dat wij prediken” (Romeinen 10:8).

De opstanding van Christus, weet u, is de declaratie, het zegel van dit alles. In de voorgaande verzen, aan het eind van het vierde hoofdstuk van Romeinen, lezen we, te beginnen met vers 22: “Daarom ook is het hem tot gerechtigheid gerekend”. Dat betekent, toen Abraham God geloofde, werd zijn geloof toegerekend tot gerechtigheid. En dan lezen we verder:

“Nu is het niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem toegerekend is, maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan ons namelijk die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft, Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging” (Romeinen 4:23-25).

Dat is rechtvaardiging door Zijn opstanding. Waarom? Omdat Zijn opstanding spreekt van Gods voldaanheid in het werk dat Zijn Zoon heeft gedaan. Toen Hij op dat Kruis hing droeg Hij onze zonden, Hij nam onze plaats in en stierf in de plaats van de zondaar. Nu, als Hij nooit uit het graf zou zijn gekomen, dan zou dat tonen dat de verlossing nooit volbracht werd. Als deze tombe verzegeld bleef en het lichaam van Jezus bleef erin, dan zou dat aantonen dat het allemaal maar een farce was, en ik zou helemaal niet durven in Hem mijn vertrouwen te leggen als mijn Redder. Maar zie, het is de derde dag, en Zijn opstanding is de declaratie dat allen die geloof stellen in Hem, en op Hem vertrouwen, en gerechtvaardigd zijn van alle dingen.

Is er een andere kant aan dit alles?

Maar ik weet dat sommigen van u in hun hart zeggen, of minstens onderbewust denken: “Ja, maar er is een andere kant aan dit alles. Zegt de Bijbel niet ergens dat geloof zonder werken dood is?” Ja, inderdaad, we lezen: “U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof” (Jakobus 2:24).

“Wel”, zegt iemand, “spreekt dat niet tegen wat u ons hebt verteld?”

Helemaal niet. U moet precies zien waarover de schrijvers van de Brieven uitweiden. De apostel Paulus, en praktisch al onze referenties kwamen van zijn geschriften, vertelt hoe arme zondaars kunnen gerechtvaardigd worden voor God. Maar nu keren we ons tot de Brief van Jakobus om uit te vissen hoe iemand, die beleden heeft te geloven in Christus, kan gerechtvaardigd worden voor mensen.

Veronderstel dat ik tegen kennissen in de wereld zou zeggen: “Ik ben tot Christus gekomen, en ik ben gerechtvaardigd van alle dingen”. Zij hebben het recht naar mij te kijken, naar mijn leven, om voor zichzelf uit te maken of er enige verandering is in mijn leven. Ziet u, om gerechtvaardigd te zijn voor hen, voor mensen, heb ik door mijn goede werken het feit te bewijzen dat ik een nieuwe en goddelijke natuur heb ontvangen. Lees hierna:

“Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken?” (Jakobus 2:14).

Wat voor een geloof is dat? Een geloof dat geen werken heeft? Waar er echt geloof is in Christus, zal iemands werk verschillend zijn. Zijn leven zal nooit meer opnieuw zijn zoals het vroeger was. Alles zal veranderd worden.

“Als er nu een broeder of zuster zonder kleding zou zijn en gebrek zou hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u zou tegen hen zeggen: Ga heen in vrede, word warm en word verzaaid, en u zou hun niet geven wat het lichaam nodig heeft, wat voor nut heeft dat dan? Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood” (Jakobus 2:15-17).

Echt geloof wordt gemanifesteerd door onze werken

“Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien” (Jakobus 2:18).

Ik kan mijn geloof niet tonen zonder werken, maar ik kan mijn geloof wel tonen door mijn werken. Als ik geloof gesteld heb in Christus en Hem vertrouwd heb als mijn Redder, dan ben ik gerechtvaardigd voor God, vrijelijk, zonder kosten, zonder werken, door de verlossing die in Christus Jezus is.

Nu ik leef voor Degene die me rechtvaardigde, heb ik mijn verlore leven toegewijd aan Hem die me redde, en mijn belijdenis is gerechtvaardigd voor mensen. Mensen die mij kennen zullen zeggen: “Die mens is echt; hij leeft wat hij belijdt”. Zeggen zij dat van u? Getuigt uw leven van de realiteit van het geloof dat u belijdt? Als u zich aan Christus hebt toevertrouwd, bent u compleet in Hem, u bent vrijelijk gerechtvaardigd door Zijn genade. Nu, door een leven toegewijd aan Zijn belangen, moet u, tegenover diegenen rondom u, de realiteit bewijzen van dat geloof waarvan u spreekt.